

en Hestestamme, som kan tilfredsstillende de Fordringer, som Jordbruget, Industrien og den almindelige Kraft stiller, og ved Siden deraf en Hestrace, som kan tilfredsstillende Krigsmagtens og Luxusforbrugets Fordringer. Om den sidste Stamme sagde jeg, at den kan ikke tilveiebringes uden ved Hjælp af Fuldblod, medens jeg med Hensyn til den første Stamme udtrykkelig sagde, at det kun er af og til, at man der behøver at ty til Fuldblod. Denne Stamme skal man skaffe tilveie ved en fornøftig dreven Indavl, ved et Valg af de bedste Individuer af den Race, der er tilstede i Landet, saa svinde Frygten virkelig bort for Krydsning med Fuldblod. Det ærede Medlem fra 9de Kreds mente ogsaa, at der burde ikke tages Hensyn til Luxusbrugen og Krigsmagten. Fra Luxusbrugen kan man se bort, naar man vil. Men hvad man bestemte ikke kan se bort fra, det er fra at opdrætte Heste til Brug for Krigsmagten. Lad være, at det er et ringe Antal Heste, som det danske Ryttteri og Artilleri bruger aarlig, saa er det dog for stort til, at det kan skaffes tilveie, naar Ufredens Eder komme, og naar der reises Hesteudførselsforbud fra de tilgrændsende Lande. Vi ere da reducerede til at ty til Landets egne Heste, som, naar de ikke ere passende for Ryttteriet og Artilleriet, bevirke, at de to Baaben ikke kunne gjøre den Fyldest, som man er berettiget til at forde af dem i Krigstilsælde. Det ærede Medlem fra 10de Kreds sagde, at jeg havde havt Uret i at paasta, at der ingen fremmede Hestehandlere kom til Sjælland og opkjøbte Heste der. Det ærede Medlem udtalte, at det tværtimod var ham bekendt, at de udenlandske Hestehandlere kom i Mængde, opkjøbte mange Heste og førte dem ud af Landet. Jeg har ikke sagt et eneste Ord om, at der ikke kom fremmede Hestehandlere til Sjælland. Jeg har sagt, at de fremmede Hestehandlere, som tidligere kom fra Italien, Schweiz og Frankrig for at kjøbe militære Remonter, komme der ikke mere, og jeg tror at have Ret i, hvad jeg der har sagt. Det ærede Medlem fra 9de Kreds fandt det mærkeligt, at man endnu kunde anbefale Væddeløb, han fandt, at disse havde ingen Betydning, at det kun var en Kunst, at man havde uddannet en Hest i en vis Retning, og at forøvrigt grændsende Væddeløbene meget nær op til Dyrplageri. Jeg kan ikke tro, at det skal kunne lykkes mig at forandre det ærede Medlems Anskuelse om Væddeløbene; men det skal jeg kun sige, at om der enkelte Gange findes Noget Sted ved Væddeløbene, som kan have

Udseende af at være Dyrplageri, saa er det Noget som ogsaa finder Sted i enhver anden Retning, hvor man benytter sig af Dyr. Det er ingenlunde saaledes, som det ærede Medlem har udtalt, at det kun er en Tilslæring af Dyret, som gjør, at det bliver Seirvinder ved Væddeløbene; der maa gaa en Uddannelse forud, for at det kan deltage i Væddeløb, og uden denne Uddannelse vil et Væddeløb ganske vist være ligefrem Dyrplageri. Det, der har saa stor Betydning ved Væddeløb, er ikke saameget det, at Hesten bliver Seirherre, som at den viser, at den har Kraft og Udholdenhed og en regelmæssig Bygning, saa at den er istand til at udholde de store Anstrængelser, som Forberedelsen til Væddeløbet og dette selv udkræver. Er den i Besiddelse af disse Egenstaber, saa er den efter alle Hestekjenderes Mening og efter den Erfaring, som andre Landes Hesteavl viser, langt bedre skicket til at producere dygtige og livskraftige Individuer end den Hest, som aldrig er bleven anvendt til anstrængende Arbeide eller prøvet ved noget Saadant. Hvad derimod det ærede Medlems Dom om Præmieuddelinger angaar, saa er jeg i det Tilfælde, at jeg i Meget kan slutte mig til ham, men jeg tror ogsaa, at jeg har antydet, at det, som jeg ønskede ved Præmieuddelingen, var, at den skulde foretages med mere Ulvor, med større Omhu, end hidtil er sket, saaledes at den virkelig kunde fyldestgjøre det Formaal, man har for Øie. Selv om de Foranstaltninger, som jeg har tilladt mig at antyde som uheldbringende for Hesteavlen, virkelig bleve kaldte tillive, hvad jeg har et overordentlig ringe Haab om, vilde der desuagtet blive en stor og vid Mark for Landboforeningerne at arbejde paa. Det vilde hovedsagelig blive Landboforeningernes Opgave at tilveiebringe en dygtig og kraftig Landhest, og have vi først den, saa ere vi ogsaa istand til med stor Letthed at skaffe de Heste tilveie, som Luxusbrugen og Krigsmagten forlanger, idet vi saa have Fuldblodet til Håndyret, og finde Moderdyret i den kraftige og veludviklede Landrace.

Judenrigsministeren (Skeel): Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte i stærke Udtryk sin Skuffelse over Indholdet af det Lovforslag, jeg her har forelagt. Han udtalte sin Misfornøielse med Lovforslaget; han udtalte sin Misfornøielse med Regjeringens Standpunkt lige overfor den paagjældende Sag, han udtalte sin Misfornøielse med Landboforeningerne, med Dommerudvalg og Kommissioner og med Dyrene, og